

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 245

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

24 sierpnia 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2013/C 245/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 233 z 10.8.2013.....

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 245/02

Sprawa C-287/11 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Aalberts Industries NV, Comap SA, dawniej Aquatis France SAS, Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek europejski — Sektor złączy miedzianych i ze stopów miedzi — Decyzja Komisji — Stwierdzenie naruszenia art. 101 TFUE — Grzywny — Jednolite, złożone i ciągłe naruszenie — Zaprzeszanie naruszenia — Kontynuacja naruszenia przez pewnych jego uczestników — Powrót do naruszenia)

2

2013/C 245/03

Sprawa C-312/11: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 5 — Ustanowienie ogólnych warunków ramowych równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Osoby niepełnosprawne — Niewystarczające środki transpozycji)

2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2013/C 245/04	Sprawa C-350/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia) — Argenta Spaarbank NV przeciwko Belgische Staat (Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka — Fikcyjne odsetki — Zmniejszenie kwoty podlegającej odliczeniu dla spółek posiadających zakłady za granicą, których dochody są zwolnione na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania) 3	3
2013/C 245/05	Sprawa C-100/12: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 4 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Włochy) — Fastweb SpA przeciwko Azienda Sanitaria Locale di Alessandria (Zamówienia publiczne — Dyrektywa 89/665/EWG — Odwołanie w dziedzinie zamówień publicznych — Odwołanie od decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego wniesione przez oferenta, którego oferta nie została wybrana — Odwołanie oparte na okoliczności, że wybrana oferta nie jest zgodna z wymogami technicznymi zamówienia — Odwołanie wzajemne wybranego oferenta, którego podstawą jest niezachowanie w ofercie przedstawionej przez oferenta wnoszącego odwołanie niektórych wymogów technicznych zamówienia — Obydwie oferty niezgodne z wymogami technicznymi zamówienia — Orzecznictwo krajowe nakazujące wcześniejsze zbadanie odwołania wzajemnego i w przypadku gdy jest ono uzasadnione uznanie odwołania za niedopuszczalne bez badania istoty sprawy — Zgodność z prawem Unii) 3	3
2013/C 245/06	Sprawa C-233/12: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di La Spezia — Włochy) — Simone Gardella przeciwko Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w państwie członkowskim — Artykuł 45 TFUE i 48 TFUE — Krajowe uregulowanie nieprzewidujące prawa do przeniesienia do organizacji międzynarodowej, mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, kapitału reprezentującego składki na emeryturę, opłacane na rzecz krajowego zakładu ubezpieczeń społecznych — Zasada dotycząca sumowania) 4	4
2013/C 245/07	Sprawa C-325/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 kwietnia 2013 r. w sprawie T-506/11 Peek & Cloppenburg KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 17 czerwca 2013 r. przez Peek & Cloppenburg KG 4	4
2013/C 245/08	Sprawa C-326/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 kwietnia 2013 r. w sprawie T-507/11 Peek & Cloppenburg KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 17 czerwca 2013 r. przez Peek & Cloppenburg KG 5	5
2013/C 245/09	Sprawa C-330/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad — Burgas (Bułgaria) w dniu 18 czerwca 2013 r. — Lukoil Neftohim Burgas AD przeciwko Nachalnik na Mitnicheski punkt „Pristanishite Burgas tsentar” pri Mitnitsa Burgas 6	6

Sąd

2013/C 245/10	Sprawa T-234/11 P-RENV-RX: Wyrok Sądu z dnia 9 lipca 2013 r. — Arango Jaramillo i in. przeciwko EBI (Odwołanie — Służba publiczna — Personel EBI — Szczególna procedura kontroli orzeczenia Sądu — Odrzucenie skargi w pierwszej instancji jako niedopuszczalnej — Emerytury i renty — Podwyższenie składki na system emerytalny — Termin do wniesienia skargi — Rozsądny termin) 8	8
2013/C 245/11	Sprawa T-552/11: Wyrok Sądu z dnia 9 lipca 2013 r. — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheiourgiko Kentro przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Umowa o współfinansowanie przez Unię projektu w dziedzinie współpracy medycznej — Nota obciążeniowa — Umowny charakter sporu — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność — Wzajemne żądanie zapłaty) 8	8

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2013/C 245/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 233 z 10.8.2013.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Dz.U. C 215 z 27.7.2013.

Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Aalberts Industries NV, Comap SA, dawniej Aquatis France SAS, Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG

(Sprawa C-287/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek europejski — Sektor złączy miedzianych i ze stopów miedzi — Decyzja Komisji — Stwierdzenie naruszenia art. 101 TFUE — Grzywny — Jednolite, złożone i ciągle naruszenie — Zaprzestanie naruszenia — Kontynuacja naruszenia przez pewnych jego uczestników — Powrót do naruszenia)

(2013/C 245/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, V. Bottka i R. Sauer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Aalberts Industries NV, Comap SA, dawniej Aquatis France SAS, Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (przedstawiciel: R. Wesseling, advocaat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie T-385/06 Aalberts Industries i in. przeciwko Komisji, w którym sąd ten stwierdził częściową nieważność decyzji Komisji C(2006) 4180 z dnia 20 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F-1/38.121 — Złącza) dotyczącego kartelu mającego za przedmiot ustalanie cen, uzgadnianie upustów i rabatów, wprowadzanie w życie mechanizmów służących koordynacji podwyżek, podział klientów i wymianę informacji handlowych na europejskim rynku złączy miedzianych, a w szczególności złączy ze stopów miedzi, a także podniesione tytułem ewentualnym żądanie uchylenia nałożonej na skarżące w pierwszej instancji grzywny lub obniżenie jej kwoty

Sentencja

1) Odwołanie główne zostaje oddalone.

2) Nie ma konieczności rozpatrywania odwołania wzajemnego.

3) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-312/11) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 5 — Ustanowienie ogólnych warunków ramowych równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Osoby niepełnosprawne — Niewystarczające środki transpozycji)

(2013/C 245/03)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Enegren i C. Cattabriga, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włosa (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez C. Gerardisę, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia, w wyznaczonym terminie, przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do art. 5 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Ustawodawstwo krajowe przewidujące środki wykonawcze do tego artykułu, których zastosowanie jest uzależnione od czysto teoretycznego ustanowienia późniejszych uregulowań — Niewystarczające gwarancje i ułatwienia

Sentencja

1) Nie nakładając na wszystkich pracodawców obowiązku wprowadzenia, stosownie do potrzeb wynikających z konkretnej sytuacji, racjonalnych usprawnień stosujących się wobec wszystkich osób niepełnosprawnych Republika Włosa uchybiła ciążącemu na niej zobowiązaniu do dokonania należytej i pełnej transpozycji art. 5 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.

2) Republika Włoska pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia) — Argenta Spaarbank NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-350/11) (¹)

(Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka — Fikcyjne odsetki — Zmniejszenie kwoty podlegającej odliczeniu dla spółek posiadających zakłady za granicą, których dochody są zwolnione na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania)

(2013/C 245/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Argenta Spaarbank NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Wykładnia art. 49 TFUE — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka („fikcyjne odsetki”) — Zmniejszenie kwoty podlegającej odliczeniu dla spółek posiadających zakłady za granicą, których dochody są zwolnione na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on regulacji krajowej, na podstawie której przy obliczaniu odliczenia przyznanego spółce podlegającej nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w jednym państwie członkowskim wartość netto aktywów zakładu stałego znajdującego się w innym państwie członkowskim nie jest uwzględniana, jeżeli zyski rzeczonoego zakładu nie są opodatkowane w pierwszym państwie członkowskim na mocy umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, podczas gdy aktywa przypisane zakładowi stałemu znajdującemu się na terytorium pierwszego państwa członkowskiego są uwzględniane w tym celu.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 4 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Włochy) — Fastweb SpA przeciwko Azienda Sanitaria Locale di Alessandria

(Sprawa C-100/12) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 89/665/EWG — Odwołanie w dziedzinie zamówień publicznych — Odwołanie od decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego wniesione przez oferenta, którego oferta nie została wybrana — Odwołanie oparte na okoliczności, że wybrana oferta nie jest zgodna z wymogami technicznymi zamówienia — Odwołanie wzajemne wybranego oferenta, którego podstawą jest niezachowanie w ofercie przedstawionej przez oferenta wnoszącego odwołanie niektórych wymogów technicznych zamówienia — Obydwie oferty niezgodne z wymogami technicznymi zamówienia — Orzecznictwo krajowe nakazujące wcześniejsze zbadanie odwołania wzajemnego i w przypadku gdy jest ono uzasadnione uznanie odwołania za niedopuszczalne bez badania istoty sprawy — Zgodność z prawem Unii)

(2013/C 245/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fastweb SpA

Strona pozwana: Azienda Sanitaria Locale di Alessandria

przy udziale: Telecom Italia SpA, Path-Net SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Wykładnia dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33), zmienionej dyrektywą 2007/66/WE (Dz.U. L 335, s. 31) — Zasady równego traktowania, niedyskryminacji i ochrony konkurencji — Zasada wywodząca się z orzecznictwa krajowego przewidująca, że sąd krajowy, do którego zostało wniesiono odwołanie w celu doprowadzenia do stwierdzenia nieważności aktu, na mocy którego udzielono zamówienia publicznego oraz odwołanie wzajemne kwestionujące udział w przetargu oferenta, któremu nie udzielono zamówienia i który wnosi odwołanie, może orzekać co do istoty odwołania wyłącznie jeżeli odwołanie wzajemne jest bezzasadne — Przetarg ograniczony, w którym uczestniczy wyłącznie dwóch oferentów, którzy nie złożyli dopuszczalnych ofert

Sentencja

Artykuł 1 ust. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w ramach postępowania odwoławczego wybrany oferent, któremu udzielono zamówienia i który wniósł odwołanie wzajemne, podnosi zarzut niedopuszczalności oparty na braku legitymacji oferenta, który wniósł odwołanie, ze względu na fakt, że oferta, którą ten ostatni przedstawił, powinna była zostać odrzucona przez instytucję zamawiającą z uwagi na jej niezgodność z wymogami technicznymi określonymi w specyfikacji warunków zamówienia, to przepis ten sprzeciwia się temu, aby rzeczone odwołanie zostało uznane za niedopuszczalne w wyniku uprzedniego badania tego zarzutu niedopuszczalności, bez rozstrzygnięcia w przedmiocie zgodności ze wskazanymi wymogami technicznymi zarówno oferty wybranego oferenta, któremu udzielono zamówienia, jak i oferty oferenta, który wniósł odwołanie.

(¹) Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di La Spezia — Włochy) — Simone Gardella przeciwko Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sprawa C-233/12) (¹)

(Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w państwie członkowskim — Artykuł 45 TFUE i 48 TFUE — Krajowe uregulowanie nieprzewidujące prawa do przeniesienia do organizacji międzynarodowej, mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, kapitału reprezentującego składki na emeryturę, opłacane na rzecz krajowego zakładu ubezpieczeń społecznych — Zasada dotycząca sumowania)

(2013/C 245/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di La Spezia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Simone Gardella

Strona pozwana: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Civile della Spezia — Wykładnia art. 20, 45, 48 i art. 145-147 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 15 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w różnych państwach członkowskich — Pracownik organizacji międzynarodowej

mającej siedzibę w innym państwie członkowskim — Krajowe uregulowanie nieprzewidujące prawa do przeniesienia do zainteresowanej organizacji międzynarodowej składek na emeryturę uiszczonych na rzecz krajowego zakładu ubezpieczeń społecznych — Odmowa zawarcia przez zainteresowany krajowy zakład ubezpieczeń porozumienia umożliwiającego takie przeniesienie uprawnień

Sentencja

Artykuł 45 TFUE i art. 48 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które nie umożliwia swoim obywatelom zatrudnionym w organizacji międzynarodowej, takiej jak Europejski Urząd Patentowy, mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego, przeniesienia do systemu zabezpieczenia społecznego tej organizacji kapitału reprezentującego uprawnienia emerytalne nabyte przez nich uprzednio na terytorium państwa członkowskiego ich pochodzenia, przy braku porozumienia pomiędzy tym państwem członkowskim i tą organizacją międzynarodową, przewidującego możliwość takiego przeniesienia.

W przypadku, w którym mechanizm przenoszenia kapitału reprezentującego uprawnienia emerytalne nabyte uprzednio w państwie członkowskim do systemu emerytalnego nowego pracodawcy w innym państwie członkowskim nie może mieć zastosowania, art. 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które nie umożliwia uwzględnienia — na potrzeby nabycia prawa do emerytury — okresów zatrudnienia ukończonych przez obywatela Unii Europejskiej w ramach organizacji międzynarodowej, takiej jak Europejski Urząd Patentowy, mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 217 z 21.7.2012

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 kwietnia 2013 r. w sprawie T-506/11 Peek & Cloppenburg KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 17 czerwca 2013 r. przez Peek & Cloppenburg KG

(Sprawa C-325/13 P)

(2013/C 245/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: P. Lange, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Peek & Cloppenburg (Hamburg, Niemcy)

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie T-506/11;

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji [w ramach Rynku Wewnętrznego] z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie R 53/2005-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji [w ramach Rynku Wewnętrznego] i Peek & Cloppenburg KG (Hamburg) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ przez błędną wykładnię wyrażenia „daje właścicielowi prawo zakazu używania kolejnego [późniejszego] znaku towarowego”.

Wbrew temu, co przyjął Sąd, nie można wychodzić z założenia, że jedyny wymóg formułowany przez ten przepis dotyczy tego, aby podnoszone prawo miało znaczenie większe niż lokalne. Sporne wyrażenie należy interpretować w ten sposób, że dokonuje ono dalszego ograniczenia grupy oznaczeń mających znaczenie większe niż lokalne, które mogą zostać podniesione w sprzeciwie. Wykładnia ta polega na tym, że sporne prawo krajowe musi przyznawać swojemu właścicielowi prawo zakazania używania kolejnego [późniejszego] znaku towarowego na całym terytorium państwa członkowskiego, z którego pochodzi.

Przemawia za tym sens postępowania w przedmiocie sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, uregulowanie art. 110 i 111 rozporządzenia nr 207/2009 oraz rozumienie identycznych wyrażen w art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 i w art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2008/95/WE ⁽²⁾.

Niemiecki ustawodawca dokonał transpozycji art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2008/95 do prawa krajowego w oparciu o właściwą wykładnię, tak że sporne prawo musi przyznawać swojemu właścicielowi prawo zakazania używania późniejszego znaku towarowego na całym terytorium Republiki Federalnej Niemiec. Wykładnia wyrażenia „przyznaje właścicielowi prawo zakazania używania późniejszego znaku towarowego” jest istotna dla rozstrzygnięcia sporu.

Pomocniczo wnoszący odwołanie podnosi naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 przez błędną wykładnię wyrażenia „znaczeniu większym niż lokalne” przez Sąd. Powołuje się on przy tym na sens postępowania w przedmiocie sprzeciwu oraz cel ograniczenia grupy oznaczeń krajowych, które mogą zostać podniesione w sprzeciwie, związek pomiędzy uregulowaniami art. 110 i 111 rozporządzenia nr 207/2009 oraz uregulowanie art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2008/95/WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.
⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, Dz.U. L 299, s. 25.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 18 kwietnia 2013 r. w sprawie T-507/11 Peek & Cloppenburg KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 17 czerwca 2013 r. przez Peek & Cloppenburg KG

(Sprawa C-326/13 P)

(2013/C 245/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: P. Lange, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Peek & Cloppenburg (Hamburg, Niemcy)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie T-507/11;

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji [w ramach Rynku Wewnętrznego] z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie R 262/2005-1;

- obciążenie Urzędu Harmonizacji [w ramach Rynku Wewnętrznego] i Peek & Cloppenburg KG (Hamburg) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ przez błędną wykładnię wyrażenia „daje właścicielowi prawo zakazu używania kolejnego [późniejszego] znaku towarowego”.

Wbrew temu, co przyjął Sąd, nie można wychodzić z założenia, że jedyny wymóg formułowany przez ten przepis dotyczy tego, aby podnoszone prawo miało znaczenie większe niż lokalne. Sporne wyrażenie należy interpretować w ten sposób, że dokonuje ono dalszego ograniczenia grupy oznaczeń mających znaczenie większe niż lokalne, które mogą zostać podniesione w sprzeciwie. Wykładnia ta polega na tym, że sporne prawo krajowe musi przyznawać swojemu właścicielowi prawo zakazania używania kolejnego [późniejszego] znaku towarowego na całym terytorium państwa członkowskiego, z którego pochodzi.

Przemawia za tym sens postępowania w przedmiocie sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, uregulowanie art. 110 i 111 rozporządzenia nr 207/2009 oraz rozumienie identycznych wyrażen w art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 i w art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2008/95/WE ⁽²⁾.

Niemiecki ustawodawca dokonał transpozycji art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2008/95 do prawa krajowego w oparciu o właściwą wykładnię, tak że sporne prawo musi przyznawać swojemu właścicielowi prawo zakazania używania późniejszego znaku towarowego na całym terytorium Republiki Federalnej Niemiec. Wykładnia wyrażenia „przyznaje właścicielowi prawo zakazania używania późniejszego znaku towarowego” jest istotna dla rozstrzygnięcia sporu.

Pomocniczo wnoszący odwołanie podnosi naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 przez błędną wykładnię wyrażenia „znaczeniu większym niż lokalne” przez Sąd. Powołuje się on przy tym na sens postępowania w przedmiocie sprzeciwu oraz cel ograniczenia grupy oznaczeń krajowych, które mogą zostać podniesione w sprzeciwie, związek pomiędzy uregulowaniami art. 110 i 111 rozporządzenia nr 207/2009 oraz uregulowanie art. 4 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2008/95/WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, Dz.U. L 299, s. 25.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad — Burgas (Bułgaria) w dniu 18 czerwca 2013 r. — Lukoil Neftohim Burgas AD przeciwko Nachalnik na Mitnicheski punkt „Pristanishte Burgas tsentar” pri Mitnitsa Burgas

(Sprawa C-330/13)

(2013/C 245/09)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad — Burgas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lukoil Neftohim Burgas AD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnicheski punkt „Pristanishte Burgas tsentar” pri Mitnitsa Burgas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wskazana w załączniku A do not wyjaśniających do działu 27 metoda określania [zawartości] składników aromatycznych w towarach należących do działu 27 CN jest niezgodna z definicją składników aromatycznych zawartą w ogólnych regułach [interpretacji] działu 27 HS? Jeżeli taka niezgodność ma miejsce: jak należy określać te składniki i czy odpowiednia i dopuszczalna jest metoda A8TM B 2007 [przypis tłum.: prawdopodobnie chodzi o metodę „ASTM D 2007”]?

- 2) Jakie znaczenie ma pojęcie „**składniki niearomatyczne**” zawarte w notach wyjaśniających do działu 27 CN i do działu 27 HS oraz w uwadze 2 do działu 27 HS? Czy jego zakres znaczeniowy pokrywa się z zakresem znaczeniowym pojęcia „**niearomatyczne węglowodory**”, czy też jest on szerszy? Jeżeli zakres znaczeniowy pierwszego pojęcia jest szerszy od zakresu znaczeniowego drugiego pojęcia: czy obejmuje on wszystkie składniki, które ze względu na masę nie są objęte zakresem znaczeniowym pojęcia „składniki aromatyczne”, czy też chodzi o składniki produktu takiego jak ten, którego dotyczy postępowanie główne, które ze względu na masę nie należą do żadnej z tych dwóch kategorii „składników aromatycznych” ani „składników niearomatycznych”?
- 3) Czy jest dopuszczalna jedna i ta sama metoda określania zarówno składników aromatycznych jak i niearomatycznych w rozumieniu działu 27 CN i działu 27 HS, a jeżeli tak, to jaka jest to metoda? Jeżeli nie jest ona dopuszczalna, to jaką metodę należy zastosować odpowiednio do określenia składników aromatycznych, a jaką do określenia składników niearomatycznych?
- 4) Która z dwóch pozycji: 2707, czy 2710 działu 27 CN opisuje produkt mający właściwości najbardziej zbliżone do właściwości produktu, którego dotyczy postępowanie główne?
- 5) Na wypadek, gdyby obydwie pozycje opisywały produkt mający właściwości takie jak produkt, którego dotyczy postępowanie główne, w sposób równie zbliżony: Czy większa masa składników aromatycznych stanowi czynnik przyznający im decydujące znaczenie?
- 6) Która z dwóch pozycji: 2707 i 2710 dotyczy produktów mających cechy, które są najbardziej podobne do właściwości produktu, którego dotyczy postępowanie główne?
- 7) Czy zachodzi sprzeczność pomiędzy **częścią not wyjaśniających do CN dotyczących pozycji 2707 99 91 i 2707 99 99 oraz uwagą 2 do działu 27 HS, czy też ostatnia uwaga nie ma charakteru wyczerpującego, lecz jedynie przykładowy?**

Zgodnie z notami wyjaśniającymi do CN dotyczącymi podpozycji 2707 99 91 i 2707 99 99 »oleje ciężkie (inne niż surowe) otrzymywane w procesie wysokotemperaturowej destylacji smoły« — niespełniające łącznie czterech warunków określonych w tych notach wyjaśniających do CN i dotyczących tych podpozycji mają być klasyfikowane — zgodnie z ich właściwościami — do podpozycji »... 2710 19 31 do 2710 19 99 ...«.

Zgodnie z uwagą 2 do działu 27 HS określenie »oleje ropy naftowej i otrzymywane z minerałów bitumicznych«, o którym mowa w pozycji 2710, dotyczą również olejów podobnych, także składających się głównie z mieszanin węglowodorów nienasyconych, **otrzymanych w dowolnym procesie, pod warunkiem, że masa składników niearomatycznych przewyższa masę składników aromatycznych.**

- 8) Czy zachodzi sprzeczność pomiędzy **notami wyjaśniającymi do CN do podpozycji 2707 99 91 i 2707 99 99** (zaklasyfikowanie produktów z przewyższającą masą składników aromatycznych, niespełniających wszystkich czterech warunków określonych w lit. a)-d), do podpozycji 2710 19 31 do 2710 19 99) a **częścią I lit. B) not wyjaśniających do pozycji 2710 HS**, do których odsyłają noty wyjaśniające do działu 27 CN (i zgodnie z którymi do tej podpozycji nie należą oleje, w których masa składników aromatycznych przewyższa masę składników niearomatycznych, niezależnie od tego, czy zostały uzyskane w wyniku przetwarzania ropy naftowej, czy też w inny sposób)?
- 9) Który tekst jest autentyczny i jakie jest autentyczne znaczenie drugiego zdania not wyjaśniających do CN doty-

czących podpozycji 2707 99 91 i 2707 99 99, które w języku bułgarskim brzmi „Между тези продукти могат да се упоменат” [tłumaczenie dosłowne: „Jako przykłady tych produktów można wymienić”, w języku niemieckim: „Von diesen Erzeugnissen sind ... zu nennen” [„do produktów tych zaliczają się”] a w języku angielskim „These products are” [produktami tymi są:]?

- 10) Jak należy zaklasyfikować produkt posiadający właściwości takie jak produkt, którego dotyczy postępowanie główne w wypadku, gdy w produkcie tym masa składników aromatycznych przewyższa masę składników niearomatycznych, produkt ten nie spełnia jednak wszystkich czterech warunków określonych w pkt 1 not wyjaśniających do podpozycji 2707 99 91 i 2707 99 99 CN?

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 9 lipca 2013 r. — Arango Jaramillo i in. przeciwko EBI

(Sprawa T-234/11 P-RENV-RX) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel EBI — Szczególna procedura kontroli orzeczenia Sądu — Odrzucenie skargi w pierwszej instancji jako niedopuszczalnej — Emerytury i renty — Podwyższenie składki na system emerytalny — Termin do wniesienia skargi — Rozsądny termin)

(2013/C 245/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Luksemburg, Luksemburg) oraz 34 innych skarżących, których nazwiska wymienione są w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci B. Cortese i C. Cortese)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: C. Gómez de la Cruz i T. Gilliams, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata P.-E. Partscha)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie F-34/10 Arango Jaramillo i in. przeciwko EBI, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Uchyla się postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie Arango Jaramillo i in. przeciwko EBI.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Sądu z dnia 9 lipca 2013 r. — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro przeciwko Komisji

(Sprawa T-552/11) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Umowa o współfinansowanie przez Unię projektu w dziedzinie współpracy medycznej — Nota obciążeniowa — Umowny charakter sporu — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność — Wzajemne żądanie zapłaty)

(2013/C 245/11)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: E. Tzannini, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Condou-Durande i S. Lejeune, pełnomocnicy, wspierani przez E. Petritsiego, adwokata)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej wystawionej przez Komisję w celu odzyskania kwoty 83 001,09 EUR wypłaconej skarżącej w ramach pomocy finansowej na rzecz projektu, a drugiej strony wzajemne żądanie nakazania skarżącej zapłaty tej kwoty powiększonej o odsetki

Sentencja

- 1) Skarga o stwierdzenie nieważności zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro AE zostaje zobowiązana do zapłaty Komisji Europejskiej kwoty 83 001,09 EUR jako kwoty głównej oraz kwoty 11,37 EUR tytułem odsetek za zwłokę licząc od dnia 25 października 2011 r. do dnia zapłaty w całości kwoty głównej.
- 3) Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w sprawie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 7.1.2012.

Wyrok Sądu z dnia 10 lipca 2013 r. — Kreyenberg przeciwko OHIM — Commission (MEMBER OF € euro experts)

(Sprawa T-3/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy MEMBER OF € euro experts — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Godło Unii i obszary jej działalności — Symbol euro — Artykuł 7 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 245/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Heinrich Kreyenberg (Ratingen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Krenzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Poch, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Komisja Europejska

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 października 2011 r. (sprawa R 1804/2010-2), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Komisją Europejską a Heinrichem Kreyenbergem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Heinrich Kreyenberg pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

Odwołanie wniesione w dniu 31 maja 2013 r. przez Chrisa van der Aatę i in. od wyroku wydanego w dniu 21 marca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-111/11 van der Aat i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-304/13 P)

(2013/C 245/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chris van der Aat (Besozzo, Włochy), Kamel Abbas (Besozzo), Roberto Accorsi (Ispra, Włochy), Fredric Achard (Masciago Primo, Włochy), Tuomas Aitasalo (Travedona Monate, Włochy), Robert Alabrese (Cuvio, Włochy), Daniel Albrecht (Comabbio, Włochy), Stefano Alessandrini (Cittiglio, Włochy), Marlene Alvarez Alvarez (Besozzo), Salvatore Amato (Lavagna, Włochy), Angiola Amore (Angera, Włochy), Giuseppe Amoruso (Besozzo), Michel Amsellem (Sangiano, Włochy), Fivos Andritsos (Gavirate, Włochy), Alessandro

Annoni (Laveno, Włochy), Massimo Anselmi (Sesto Calende, Włochy), Carlo Antoniotti (Orino, Włochy), Aldo Ardia (Besozzo), Fernando Arroja (Varese, Włochy), Karin Aschberger (Ranco, Włochy), Andreas Aschberger (Ranco), Heikki Aulamo (Besozzo), Davide Auteri (Varese), Roberto Babich (Gavirate), Valentino Bada (Ispra), Vagn Bak-Mikkelsen (Angera), Simone Bano (Mornago, Włochy), Joaquin Baraibar (Ispra), Vittorio Barale (Vercelli, Włochy), Stefano Baranzini (Angera), Thomas Barbas (Varese), Caterina Barbera (Laveno), Marco Barbero (Verbania, Włochy), Paulo Barbosa (Ispra), Elena Bardelli (Monvalle, Włochy), Renzo Bardelli (Besozzo), Jose Ignacio Barredo Cano (Ispra), Marco Basso (Varano Borghi, Włochy), Maurizio Bavetta (Cadrezzate, Włochy), Claudio Belis (Ispra), Carlo Bellora (Milan, Włochy), Alan Belward (Cittiglio), Zita Bemova (Taino, Włochy), Enrico Ben (Varese), Jose Bento Valente (Varese), Claudio Bergonzi (Angera), Walter Bertato (Taino), Paolo Bertoldi (Varese), Luciana Bervoets Rossini (Angera), Emanuela Besozzi Pedroncin (Taino), Rene Beuchle (Ispra), Massimo Bianchi (Marnate, Włochy), Pierangelo Biavaschi (Brescia, Włochy), Giovanni Bidoglio (Somma Lombardo, Włochy), James William Bishop (Taino), Herve Blanchard (Ispra), Ornella Blo (Casciago, Włochy), Fabio Bocci (San Giuliano Terme, Włochy), Giuseppe Bof (Ispra), Ottavio Bolchini (Varese), Silvia Bombardone (Verbania), Renato Bonaldo (Ispra), Fabrizio Bonato (Ispra), Laura Bonfini (Sesto Calende), Chiara Boni (Porto Valtravaglia, Włochy), Isabelle Borgotti (Ispra), Gilles Bories (Masciago Primo), Ann-Charlotte Boström (Cadrezzate), Pernille Brandt (Besozzo), Olivier Breas (Ranco), Norbert Brinkhof (Besozzo), Norbert Brinkhoff-Button (Ranco), Marco Broglia (Cernusco sul Naviglio, Włochy), Davide Brunella (Varese), Bruno Brunori (Besozzo), Roberto Brunotti (Ispra), Philippe Buchet (Biandronno, Włochy), Barbara Bulgarelli (Taino), Armin Burger (Brescia), Janice Cake (Malgesso, Włochy), Philip Cake (Malgesso), Francesco Calcerano (Brescia), Erika Caldarozi (Laveno Mombello, Włochy), Maria Paula Caldeira Guimaraes (Luvinate, Włochy), Luisa Calì (Ispra), Luigi Calzolari (Gavirate), Cecilia Campo (Brescia), Jose Cancelinha (Varese), Daniela Cancellieri (Besozzo), Pierluigi Canevari (Brescia), Elisabetta Canuti (Caravate, Włochy), Natale Cao (Ispra), Valerio Capelli (Angera), Philippe Caperan (Ranco), Guiseppina Carabellò (Varese), Manuela Carcano (Besozzo), Giancarlo Carnielli (Gavirate), Massimo Carriero (Ranco), Eda Carriero (Cadrezzate), Folco Casadei (Barasso, Włochy), Juan Casado Poblador (Varano Borghi), Silvia Casati (Angera), Anna Casè (Angera), Roberto Cattalini (Cadrezzate), Fabrizia Cavalli (Angera), Mauro Caviglia (Sesto Calende), Mario Centurelli (Travedona Monate), Alessandra Cerutti (Laveno Mombello), Jean-Marc Chateau (Monvalle), Diana Charels (Cocquio Trevisago, Włochy), Fiorella Chennaux (Ranco), Michael Cherlet (Leggiano, Włochy), Frans M. Christensen (Taino), Laura Ciafre (Monvalle), Ewa Ciesielska (Ispra), Francis Clement (Leggiano), Sandra Coecke (Varese), Giacomo Cojazzi (Ispra), Angelo Collotta (Ispra), Ambrogio Colombo (Lonate Pozzolo, Włochy), Rinaldo Colombo (Angera, Włochy), Michele Conti (Angera), Valeria Contini (Cadrezzate), Maida Contini (Leggiano), Stephane Cordeil (Besozzo), Johannes Bonefatus Comelissen (Cerro di Laveno, Włochy), Raffaella Corvi (Varese), Loredana Costantini-Barresi (Besozzo), Philip Costeloe (Varese), Giulio Cotogno (Rovellasca, Włochy), Constantin Coutsomitros (Ranco), Raymond Crandon (Monvalle), Marino Crivelli (Gavirate), Yves Robert Crutzen, (Ranco), Una Cullinan (Malgesso), Leopoldo Da Silva Pestana (Ispra), Felice Dal Bosco (Leggiano), Carla Dal Molin D'Alessio (Orino), Francesco D'Alberti (Brescia), Gianfranco De Grandi (Ispra), Johannes De Lange (Bardello, Włochy), Arie De Roo (Besozzo), Gaetano De Vita (Ispra), Gerhard De Vries (Ispra), Luc Dechamp (Monvalle), Massimo Della Rossa (Besozzo), Alessandro

Dell'Acqua (Carnago, Włochy), Franciscus Dentener (Caravate), Marc Detry (Brescia), Claudio Devisoni (Ispra), Wim Devos (Castelveccana, Włochy), Lorenzo Di Cesare (Monvalle), Fabiana Di Fabio (Cocquio Trevisago), Michele Di Franco (Palermo, Włochy), Pietro Di Maggio (Ispra), Luisa Diez (Ispra), Hendrik Doerner (Varese), Soledad Dominguez (Travedona Monate), Tijmen Doppenberg (Besozzo), Fernando Manuel Dos Santos Marques (Ispra), Kevin Douglas (Brescia), Pascal Dransart (Ispra), Ioannis Drossinos (Azzio, Włochy), Jean-Noël Druon (Cadrezate), Matthew Duane (Angera), Gregoire Dubois (Angera), Janja Dugar (Leggiuno), Thierry Dujardin (Osmate, Włochy), Ewan Duncan Dunlop (Vergiate, Włochy), Torbjørn Dyngeland (Malgesso), Zdzisław Dzbikowicz (Taino), Alexander Nicolaas Ebbeling (Monvalle), Patrizia Ebbeling Cerreoni (Monvalle), Andrée Ebser (Porto Valtravaglia), Robert Edwards (Ispra), Adriaan Eeckels (Bardello), Daniele Ehrlich (Malborghetto, Włochy), Filippo Elio (Gavirate), Federico Ereno (Osmate), José Esteves (Varese), Luciano Fabbri (Piolto, Włochy), Natale Faedda (Ispra), Henrique Fattori (Gavirate), Carlo Ferigato (Baveno, Włochy), Fernando Fernandez Espinosa (Ispra), Manuel Ferreira (Laveno Mombello), Michael Field (Besozzo), Jorge Manuel Figueiredo Morgado (Varese), Roberto Fioravazzi (Ispra), Luca Fiore (Varese), Gianluca Fiore (Varese), Christian Folco (Ranco), Claudio Fontanella (Besozzo), Vittorio Forcina (Ranco), Marie-Christine Forment (Bregano, Włochy), Fausto Forni (Brescia), Marina Forte (Varese), Patrizia Forti (Malgesso), Susanne Fortunato (Besozzo), Romuald Franielczyk (Ispra), Alberto Franzetti (Taino), Fabio Frattino (Besozzo), Marco Luca Frattini (Varese), Santino Frison (Taino), Claudia Fuccillova (Bregano), Karen Fullerton (Sangiano), Salvatore Furfaro (Taino), Alberto Fusari (Malgesso), Nathalie Galfre Dumont (Varese), Roberto Galleano (Besozzo), Francisco Javier Gallego Pinilla (Laveno-Mombello, Włochy), Ana Gallego Romero (Barasso), Paola Galmarini (Tradate, Włochy), Stefano Galmarini (Porto Valtravaglia), Marco Galparoli (Tradate), Anabela Galvao Saraiva (Ranco), Gino Gangale (Caravate), Maurizio Garbin (Comignago, Włochy), Garcia Luis Garcia Centeno (Ispra), Teofilo Garcia Domingo (Varese), Maurizio Gastaldello (Casciago), Simone Gatti (Milan), Bernd Manfred Gawlik (Saarbrücken, Niemcy), Marco Gemelli (Massino Visconti, Włochy), Cristina Gemo (Varese), Tommaso Genovese (Cocquio Trevisago), Michel Gerboles (Gavirate), Stefania Gerli (Comerio, Włochy), Eugenio Gervasini (Varese), Alessia Ghezzi (Varese), Michela Ghiani (Laveno M., Włochy), Georgios Giannopoulos (Taino), Peter Neil Gibson (Ispra), Sabrina Gioria (Veruno, Włochy), Raimondo Giuliani (Bologna, Włochy), Davide Giussani (Leggiuno), Maruska Gnechchi (Gavirate), Joao Gonçalves (Orino), Eddy Gorts (Varese), Caterina Gozzi (Ranco), Jean-Marie Gregoire (Besozzo), Claudius Griesinger (Orino), Carsten Gruenig (Leggiuno), Claude Guillou (Ispra), Jean-Philippe Guisset (Comerio), Laurence Guy-Mikkelsen (Angera), Maria Elizabeth Halder (Besozzo), Stamatia Halkia (Varese), George Ranke (Ranco), Philippe Hannaert (Cittiglio), Isabelle Hariga (Brescia), Carina Henriksson (Vernazza, Włochy), Pierette Hénusset Chambefort (Besozzo), Francisco Javier Hervás de Diego (Ispra), Michel Hick (Besozzo), Jens Liengaard Hjorth (Laveno Mombello), Eddo J. Hoekstra (Leggiuno), Johann Hofberr (Laveno Mombello), Marc Charles Hohenadel (Azzate, Włochy), Uwe Holzwarth (Taino), Wijbe Horstmann (Ispra), Tania Huber (Cadrezzate), Philippe Hubert (Besozzo), Bogdan Ionescu (Reno di Leggiuno), Henrique Jacques (Ranco), Kathleen James (Angera), Annett Janunsch Roi (Laveno Mombello), Dominique Jassogne (Angera), Niels Roland Jensen (Ispra), Francesco Joudioux (Varese), Ilmo Kalkas (Cadrezzate), Kristina Kalkas (Cadrezzate), Ioannis Kannelopoulos (Besozzo), Simon Kay (Besozzo), Robert Kenny (Cittiglio), Hervé Kerdiles (Monvalle), Raoul Kiefer (Varese), Françoise Kievits (Luvinate), Agnieszka

Kinsner Ovaskainen (Travedona Monate), Manfred Kohl (Cadrezzate), Jan Kozempel (Uherský Brod, Republika Czeska), Elisabeth Krausmann (Angera), Pascal Kupper (Brescia), Jurgita Kurganiene (Ispra), Donato Lacerenza (Ternate, Włochy), Salvatore Laganga (Ispra), Friedrich Lagler (Besozzo), Izabella Lahodinsky (Leggiuno), Gaston Francisco Lanappe (Varese), Ingrid Langezaal (Orino), Eric Yann Lazarus (Ispra), Peter Lazzari (Laveno Mombello), Philippe Le Lijour (Leggiuno), Bernadette Legros (Taino), Massimo L'Episcopo (Ispra), Dominique Leriche (Laveno Mombello), Dominique Lesueur (Varese), An Lievens (Brescia), Amin Lievens (Angera), Jacobus Ligthart (Luino, Włochy), Jens Patrick Linge (Gavirate), Giovanni Locoro (Lonate Ceppino, Włochy), Per Andreas Loekkemyhr (Brescia), Giovanna Lombardo (Besozzo), Robert Loos (Laveno Mombello), Maciej Lopatka (Angera), Francisco Lopes (Brescia), Manuel Lozano (Sesto Calende), Luigi Lunardi Bizzarri (Bregano), Shirley Lutz (Ispra), Egidio Macavero (Ispra), Giovanni Macchi (Gavirate), Girolamo Maddi (Laveno Mombello), Carmela Maddi Brunoni (Malgesso), Georges Magonette (Besozzo), Vincent Mahieu (Bruxsela, Belgia), Giuseppe Angelo Mainardi (Brevello Carpuino, Włochy), Sergio Mainetti (Ispra), Francesca Malgaroli (Paruzzaro, Włochy), Rosemarie Marabelli (Gavirate), Barbara Marchetti (Brenta, Włochy), Giulio Mariani (Ispra), Alessandro Marotta (Varese), Sebastiao Martins Dos Santos (Cittiglio), Osvaldo Mattana (Lavena Ponte Tresa, Włochy), Philippe Mayaux (Laveno, Włochy), Matteo Mazzuccato (Legnano, Włochy), Wolfgang Mehl (Angera), Frederic Melin (Taino), Katia Menegon (Montebelluna, Włochy), Giovanni Mercurio (Varese), Eva Merglova (Laveno Mombello), Giuseppe Merlo (Cerreto Langhe, Włochy), Fabio Micale (Ispra), Roberto Miglini (Monvalle), Anne Milcamps (Gavirate), Pascal Millan (Varese), Michel Millot (Orino), G. Franco Minichillo (Varese), Apollonia Miola (Varese), Silvana Mistri (Brescia), Javier Molina Ruiz (Osmate), Umberto Montaretto Marullo (Castel Rozzone, Włochy), François Montigny (Barasso), Giuseppe Morelli (Besozzo), Sergio Mota (Ispra), Paolo Mozzaglia (Ranco), Friedrich Muehlbauer (Varese), Harald Muellejans (Induno Olona, Włochy), Sharon Munn (Besozzo), Rino Tiziano Nangeroni (Malgesso), Luciano Nannucci (Ranco), Vito Nardo (Angera), Fabrizio Natale (Gavirate), Paul Nauwelaers (Casciago), Remedios Navas Castro (Cocquio Trevisago), Paolo Negro (Sesto Calende), Francesca Neviani (Varese), Nicholas Charles Nicholson (Laveno Mombello), Birgit Nickel (Monvalle), George Nicol (Cuvio), Tonny Nielsson (Taino), Hans Nieman (Brescia), Ole Norager (Laveno Mombello), Jean-Pierre Nordvik (Cocquio Trevisago), Francesco Noseda (Leggiuno), Gianni Novello (Cominago, Włochy), Leo Nykjaer (Laveno Mombello), Franco Oliveri (Genova, Włochy), Marco Ooms (Sesto Calende), Marie Oskarsson (Leggiuno), Juha Ovaskainen (Travedona Monate), Ramona Pagnottaro (Parma, Włochy), Rita Paiola (Ranco), Sazan Pakalin (Varese), Panagiotis Panagos (Monvalle), Arrigo Panizza (Brescia), Antonio Pannunzio (Besozzo), Rana Pant (Leggiuno), Bruno Paracchini (Ispra), Sergio Paris (Azzio), Alberto Paris (Taino), Rosanna Passarella (Laveno Mombello), Marco Pastori (Brugherio, Włochy), Alexandre Patak Dennstedt (Sangiano), Valerio Pedroni (Besozzo), Paolo Peerani (Caravate), Pierre Pegon (Varese), Paolo Pellegrini (Ghiffa, Włochy), Grazia Pellegrini (Brescia), Rogerio Peralta (Gavirate), Domenico Perrotta (Malnate, Włochy), Ugo Pesce (Cadrezzate), Georg Peter (Castelletto Ticino, Włochy), Paola Piccinini (Turin), Fabio Pieri (Vasanello, Włochy), Ronald Piers de Raveshoot (Leggiuno), Tiziano Pinato (Besozzo), Gregor Pinski (Castelletto Ticino), Giuliano Pirelli (Lecce, Włochy), Antonio Piscia (Cadrezzate), Paolo Pizzoli (Varese), Maria Carmen Pombo Lopez (Casciago), Wietse Post (Taino), Jesus Felix Pozuelo Moreno (Varese), Marsia Pozzato (Sesto Calende), Steven Price (Taino), Pilar Prieto Peraita (Angera), Gioacchino

Puccia (Besozzo) Michel Quicheron (Angera), Maria-Antonella Raffaele (Bregano), Alessandra Ravagli (Varese), Diana Rembges (Travedona Monate), Graziano Renaldi (Porto Ceresio, Włochy), Fabiano Reniero (Taino), Patrice Richir (Leggiuno), Alessandra Rigamonti (Arcisate, Włochy), Maurizio Ristori (Comerio), Luca Riva (Besozzo), Paolo Roggeri (Travedona Monate), Francesco Rossi (Veruno), François Rossi (Cittiglio), Carlo Rovei (Leggiuno), Mauro Roveri (Taino), Espedito Ruotolo (Ispra), Pasquale Salvatore (Angera), Francesco Salvi (Angera), Ilario Santangelo (Osmate), Juan Jose Sanz Ortega (Besozzo), Juan Ignacio Saracho (Ranco), Gianpio Sartorio (Cadrezzate), Antonio Scanga (Dumenza, Włochy), Rita Scardigli (Ispra), Stefan Scheer (Caravate), Hans Guenther Schneider (Laveno Mombello), Christiane Schwartz (Varese), Dario Scotto (Varese), Mirco Sculati (Angera), Arcadio Segura Arnau (Ispra), Gianfranco Selvagio (Gallarate, Włochy), Fabrizio Sena (Ispra), Chiara Senaldi (Somma Lombardo), Natalia Serra Francisco (Brescia), René Seynaeve (Besozzo), David Shaw (Cittiglio), Christos Siaterlis (Taino), Gilles Siccardi (Ispra), Anna Maria Silvano (Casciago), Federica Simonelli (Besozzo), Maria Carmen Simonetta (Sesto Calende), Susanna Simonetta (Sesto Calende), Philippe Simons (Sesto Calende), Helle Skejo (Orino), Birgit Sokull-Kluettgen (Ranco), Piero Soldo (Cadrezzate), Pere Soler Legresa (Besozzo), George Solomos (Barasso), Michel Sondag (Ispra), Sandra Sottocorno (Ispra), Peter Spruyt (Castelveciana), Valeria Staltari (Laveno Mombello), Hermann Stamm (Castelveciana), Hans Jürgen Stibig (Freiburg, Niemcy), Nikolaos Stilianakis (Varese), Adolf Stips (Besozzo), Elena Stringa (Besozzo), Peter Strobl (Besozzo), Marinus Stroosnijder (Cittiglio), Marco Stuardi (Cadrezzate), Luc Suetens (Leggiuno), Ewelina Sujka (Varese), Carmen Helena Suleau (Monvalle), Fabio Tamborini (Sesto Calende), Cristina Tarabugi (Cadrezzate), Pietro Tarateo (Comabbio), Vittorio Tarditi (Galliate Lombardo, Włochy), G. Piero Tartaglia (Varese), Adrien Taruffi (Leggiuno), Fabio Taucer (Milan), Simona Tavazzi (Ispra), Nigel Georg Taylor (Varese), Roberto Tedeschi (Gavirate), Pierluigi Tenuta (Cadrezzate), An Thijs (Bardello), Mary Claude Thiriat (Ispra), Lionel Thoquer (Leggiuno), Philippe Thunis (Besozzo), Friedemann Timm (Castelveciana), Paolo Timossi (Arquata Scrivia, Włochy), Daniel Tirelli (Taino), Salvatore Tirendi (Travedona Monate), Charles Edouard Tixier (Ranco), Daniela Toccafondi (Ispra), Andrea Tognoli (Varese), Pilade Tonini (Ispra), Katalin Toth (Cittiglio), Jutta Triebe (Varano Borghi), Georgios Tzamalīs (Ateny, Grecja), Enrico Vaccarezza (Mercallo, Włochy), Ioannis Vakalis (Luvinato), Nadia Valentini (Varese), Angelo Valli (Biandronno), Massimo Valsesia (Paruzzaro), Geertruida Van Os (Varese), Diederik Van Regenmortel (Leggiuno), Serge Vanacker (Besozzo), Sabrina Vanelli (Vergiate), Ludo Vanvolsem (Halle, Belgia), Antonio Vargiu (Cagliari, Włochy), Roberto Vasselli (Varese), Patricia Vedovatto (Besozzo), Stefano Venanzi (Bologna), Stefano Venturini (Brenta), Jean Verdebout (Ixelles, Belgia), Cristina Versino (Varese), Ana Lisa Vetere Arellano (Taino), Christina Vlassis (Taino), Vincenzo Vocino (Varese), Jürgen Vogt (Brescia), Massimiliano Voinich (Besozzo), David Walker (Ranco), Uwe Weng (Besozzo), Helmuth Willers (Besozzo), Ulrike Winter (Ispra), Clemens Wittwehr (Laveno Mombello), Jan Wollgast (Travedona Monate), Maureen Wood (Cuveglio, Włochy), Nikolaos Zampoukas (Sesto Calende), Marco Zanni (Sovere, Włochy), Giuseppe Zibordi (Gavirate), Carlo Zonca (Arona, Włochy), Salvatore Zoppeddu (Sangiano), Antonio Zorzan (Leggiuno) i Valerie Zuan (Casciago) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, D. Abreu Caldas i J.-N. Louis)

Druza strona postępowania: Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnoszą do Sądu o:

— orzeczenie:

— uchylecia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie F-111/11 van der Aat i in. przeciwko Komisji Europejskiej;

— w drodze wydania nowego orzeczenia

— orzeczenie:

— niezgodności z prawem art. 1 załącznika XI do regulaminu pracowniczego i podręcznika metodologicznego, o którym mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1445/2007 z dnia 11 grudnia 2007 r.;

— niezgodności z prawem art. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 1239/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. określającego współczynnik korygujący mający zastosowanie do wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w Varese na poziomie 92,3;

— stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie sporządzenia odcinków wynagrodzenia wnoszących odwołanie na podstawie współczynnika korygującego dla miasta Varese określonego w rozporządzeniu Rady (UE) nr 1239/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r.;

— obciążenia Komisji kosztami postępowania w dwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnoszą następujące zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez SSP prawa podczas badania zarzutu dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia przez orzeczenie, że dla uzasadnienia decyzji o zastosowaniu współczynnika korygującego obniżonego o 4,8 punktów procentowych do 92,3 % w ramach dokonywania obliczenia wynagrodzenia wnoszących odwołanie zatrudnionych w Varese, Komisja może ograniczyć się do odwołania się do rozporządzenia nr 1239/2010⁽¹⁾, podczas gdy Komisja odegrała decydującą rolę w określaniu współczynników korygujących, dokonując oceny danych statystycznych i metody wykorzystywanej dla określenia tych współczynników. W związku z tym Komisja nie ograniczyła się do zastosowania aktu o charakterze ogólnym bez wykonywania kompetencji do dokonywania oceny (dotyczy to pkt 27 i 28 zaskarżonego wyroku).

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez SSP prawa podczas badania zarzutu naruszenia prawa dostępu do dokumentów przez uznanie, że Komisja nie miała obowiązku zakomunikowania informacji objętych żądaniem przedstawicieli personelu, członków „grupy roboczej ds. wynagrodzenia”, następnie strony skarżącej, w odpowiedzi na wniesione przez nią zażalenie. Wnoszący odwołanie podnoszą poza tym, że:

— tym samym SSP dokonał błędnej oceny charakteru spornych aktów, kompleksowej procedury określania współczynników korygujących, która uzasadnia powołanie „grupy roboczej ds. wynagrodzenia”, nawet istnienia tejże grupy roboczej oraz przedmiotu wcześniejszej procedury;

— procedura preferowana przez SSP, prowadząca do tego, że zainteresowani spoza „grupy roboczej ds. wynagrodzenia” muszą złożyć wniosek o udzielenie dostępu do

dokumentów i wszcząć odpowiednie postępowanie w przedmiocie środka zaskarżenia, narusza prawo do skutecznego środka zaskarżenia z powodu terminu, w którym mogłoby nastąpić udzielenie dostępu do dokumentów i w związku z tym, że analiza danych technicznych byłaby trudna do przeprowadzenia indywidualnie przez setki pracowników, których to dotyczy;

- pozycja SSP nie uwzględnia również skuteczności powołania „grupy roboczej ds. wynagrodzenia” ani faktu, że regulaminowe środki zaskarżenia ustanowione na potrzeby kwestionowania współczynników korygujących dotyczących wynagrodzenia mają charakter *lex specialis*.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez SSP prawa podczas badania zarzutu dotyczącego oczywistego błędu w ocenie:

- przez orzeczenie, że różnica w kosztach utrzymania w Brukseli i w Varese, z jednej strony, i obniżenie współczynnika korygującego dla miasta Varese zgodnie z rozporządzeniem nr 1239/2010, z drugiej strony, nie są wystarczające dla stwierdzenia istnienia oczywistego błędu w ocenie;
- wymagając, aby wnoszący odwołanie przedstawili dane tak istotne i precyzyjne jak te, którymi dysponuje jedynie Komisja, podczas gdy orzecznictwo wymaga jedynie przedstawienia szeregu „wskazówek” wystarczających dla odwrócenia ciężaru dowodu i obalenia domniemania zgodności z prawem spornego współczynnika.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1239/2010 z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie dostosowania ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej oraz współczynników korygujących stosowanych w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur (Dz.U. L 338, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2013 r. — Elmaghraby i El Gizaerly przeciwko Radzie

(Sprawa T-319/13)

(2013/C 245/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ahmed Alaelain Amin Abdelmaksoud Elmaghraby (Kair, Egipt) i Naglaa Abdallah El Gizaerly (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: D. Pannick, QC, M. Lester, Barrister i M. O’Kane, Solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, w zakresie dotyczącym skarżących, nieważności decyzji Rady 2013/144/WPZiB z dnia 21 marca 2013 r. zmieniającej decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą

środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. L 82, s. 54)

- wykreślenie stwierdzenia jakoby skarżący byli odpowiedzialni za sprzeniewierzenie funduszy państwowych i były przeciwko nim prowadzone w Egipcie postępowania sądowe w tej sprawie oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy niepodania przez Radę adekwatnych i dostatecznych powodów poddania każdego ze skarżących środkom obowiązującym w 2013 r.
- 2) Zarzut drugi dotyczy oczywistego błędu w ocenie, jako że Rada uznała, iż w przypadku obydwu skarżących są spełnione kryteria objęcia wykazem wobec braku jest podstaw prawnej lub faktycznej dla umieszczenia ich nazwisk w wykazie;
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Radę obowiązków związanych z ochroną danych spoczywających na niej na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 o ochronie danych osobowych (¹) i dyrektywy 95/46/WE o ochronie danych osobowych (²).
- 4) Zarzut czwarty dotyczy nieposzanowania przez Radę prawa skarżących do obrony i skutecznej ochrony sądowej.
- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia przez Radę, bez uzasadnienia i w nieproporcjonalny sposób, podstawowych praw skarżących, włącznie z ich prawem do ochrony własności, działalności gospodarczej i dobrego imienia.

(¹) Rozporządzenie nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych
(²) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2013 r. — BT Limited Belgian Branch przeciwko Komisji

(Sprawa T-335/13)

(2013/C 245/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BT Limited Belgian Branch (Diegem, Belgia) (przedstawiciele: T. Leeson, Solicitor i C. Stockford, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji doręczonej skarżącej w dniu 19 kwietnia 2013 r. w sprawie odrzucenia oferty skarżącej złożonej w procedurze ograniczonej DIGIT/R2/PR/2011/039 oraz udzielenia zamówienia innemu oferentowi;
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania;
- Ewentualnie, wyznaczenie niezależnego eksperta odpowiedzialnego za ocenę zgodności oferty drugiego oferenta ze specyfikacją warunków zamówienia oraz wstrzymanie wydania orzeczenia do czasu przedstawienia sprawozdania przez wyznaczonego eksperta, a następnie stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Informatyki (DIGIT) i obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- W razie podpisania przez DIGIT umowy w sprawie Trans European Services for Telematics between Administrations — new generation („TESTA-ng”), nakazanie Komisji naprawienia względem skarżącej szkody, którą poniosła w wyniku niezgodnej z prawem decyzji DIGIT-u.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w którym skarżąca podnosi, że DIGIT naruszyła zasadę przejrzystości i obowiązek uzasadnienia ustanowiony w art. 113 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ i art. 296 TFUE ze względu na to, że — w wyniku nadmiernego utajnienia sprawozdania instytucji zamawiającej w sprawie oceny drugiego oferenta — BT nie miała możliwości sprawdzenia, czy instytucja zamawiająca przeprowadziła rzetelną ocenę wygrywającej oferty.

Skarżąca podnosi również, że DIGIT, po pierwsze, nie podała wystarczającego uzasadnienia utajnienia znacznych części sprawozdania w sprawie oceny oferty drugiego oferenta, a po drugie, tam gdzie DIGIT podała uzasadnienie, było ono niedopuszczalne.

- 2) Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że system punktacji przyjęty przez DIGIT w celu oceny ofert narusza ogólne zasady — w tym zasady przejrzystości i sprawiedliwego i równego traktowania — mające zastosowanie do przetargów publicznych. W szczególności ponieważ: a) siatka punktacji DIGIT nie została ujawniona przed przetargiem i b) jej inna niż zwykle struktura dała drugiemu oferentowi nieuzasadnioną przewagę.
- 3) Zarzut trzeci, w którym skarżąca podnosi, że uwagi DIGIT zawarte w sprawozdaniu w sprawie oceny oraz odpowiadająca im punktacja przyznana ofercie drugiego oferenta są niespójne. Te sprzeczności powodują wadliwość decyzji, ponieważ sprawiają, że uzasadnienie decyzji jest niebyłe i nieważne.
- 4) Zarzut czwarty, w którym skarżąca podnosi, że DIGIT przyjęła ofertę drugiego oferenta, mimo że rażąco niska oferta cenowa powinna była spowodować wykluczenie go z przetargu. W tym względzie skarżąca podnosi, że zarzutu tego

nie może podważyć twierdzenie przez DIGIT, że zbadała tamtą ofertę pod kątem zasad dotyczących rażąco niskich ofert. Ogólne powołanie się na obowiązujące przepisy nie zastępuje należytego uzasadnienia, dlatego — w świetle przeprowadzonej przez siebie analizy — DIGIT postanowiła jednak nie wykluczać tamtej oferty z przetargu.

Pomocniczo do niniejszego zarzutu skarżąca podnosi, że zaproponowana przez drugiego oferenta cena jest nierealistyczna i nie może odpowiadać ofercie zgodnej z wymogami przetargu. W tym względzie BT wnosi do Sądu o wyznaczenie niezależnego eksperta w celu ustalenia, czy omawiana oferta jest rzeczywiście zgodna z określonymi specyfikacjami warunków zamówienia.

- 5) Zarzut piąty, w którym skarżąca podnosi, że decyzja jest wadliwa z tego względu, iż w decyzji nie ma wystarczającego uzasadnienia w sprawie określonej w tym dokumencie wartości zamówienia.
- 6) Zarzut szósty, w którym skarżąca podnosi, że DIGIT nie ma kompetencji do wydania kwestionowanej decyzji ze względu na to, że nie zostały jej delegowane odpowiednie uprawnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002 L 248, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2013 r — Federación Española de Hostelería przeciwko EACEA

(Sprawa T-340/13)

(2013/C 245/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Federación Española de Hostelería (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: F. del Nogal Méndez i R. Fernández Flores, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2007-19641 134736-LLP-I-2007-1-ES -Leonardo-LMP
- pomocniczo, zarządzenie cofnięcia postępowania do daty wysłania błędnie zaadresowanych informacji przez audytorów, tak aby umożliwić skarżącej przedstawienie odpowiednich argumentów,
- pomocniczo, o zmniejszenie wysokości zażądanego zwrotu, zgodnie z zasadą proporcjonalności,

- obciążenie Komisji kosztami przedstawicieli i innymi kosztami niniejszej sprawy,
- nakazanie Komisji zwrotu wypłaconych kwot wraz z odpowiadającymi im odsetkami za zwłokę.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu ustalonej procedury.

- W tym zakresie podnosi, że informacje dotyczące sprawozdania z audytu zostały przekazane osobie trzeciej pozostającej poza stosunkiem pomiędzy agencją wykonawczą a stroną powodową.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadniania decyzji.

- W tym zakresie podnosi, że decyzja o odzyskaniu pozbawiona jest stosownego uzasadnienia w zakresie, w jakim agencja wykonawcza wystosowała wobec skarżącej wezwanie do zapłaty wraz z załączonym sprawozdaniem z audytu.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony.

- W tym zakresie podnosi, że w trakcie postępowania nigdy nie mogła przedstawić swojego punktu widzenia odnośnie do stosowności i właściwości zarzucanych okoliczności, a w szczególności w kwestii tych wszystkich dokumentów, które Komisja wzięła pod uwagę przy uzasadnianiu swojego twierdzenia odnośnie do istnienia naruszenia prawa Unii.

4) Czwarty zarzut dotyczący naruszenia zasady ochrony słusznych oczekiwań.

- W tym zakresie twierdzi, że od czasu zawarcia umowy w kwietniu 2009 r. do kwietnia 2013 r. agencja egzekucyjna nie wyraziła żadnego sprzeciwu co do sposobu wykonywania projektu.

5) Zarzut piąty oparty na nadużyciu władzy.

- W tym zakresie twierdzi się, że Komisja nie poinformowała skarżącej o okolicznościach, które można by jej zarzucić, ani też nie dała jej możliwości bycia wysłuchaną przed wydaniem sankcji.

6) Wreszcie, skarżąca podnosi naruszenie zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2013 r. — CN przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-343/13)

(2013/C 245/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: CN (Brumath, Francja) (przedstawiciel: M. Velardo, avvocato)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie zapłaty przez Unię Europejską i Parlament Europejski na rzecz skarżącego tytułem poniesionej szkody materialnej kwoty 1 000 EUR wraz z odsetkami obliczanymi według stopy 6,75 %;
- zasądzenie zapłaty przez Unię Europejską i Parlament Europejski na rzecz skarżącego tytułem poniesionej szkody niematerialnej kwoty 40 000 EUR wraz z odsetkami obliczanymi według stopy 6,75 %
- obciążenie Unii Europejskiej i Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze CN, były emerytowany urzędnik Rady stara się uzyskać odszkodowanie za szkodę materialną i niematerialną poniesioną w wyniku opublikowania na stronie Parlamentu Europejskiego, dostępnej również z zewnątrz, wyciągu z przedstawionej przez skarżącego petycji zawierającej szereg danych osobowych w tym również informacje dotyczące jego stanu zdrowia oraz obecności w jego rodzinie osoby niepełnosprawnej.

Dane zostały szeroko rozpowszechnione zważywszy, że wpisanie w wyszukiwarce Google nazwiska skarżącego umożliwiło dotarcie do opublikowanego przez Parlament wyciągu z petycji.

Pomimo żądań skarżącego Parlament nie usunął opublikowanych danych osobowych, lecz dokonał ich usunięcia dopiero później, w następstwie interwencji prawnika.

W celu uzasadnienia bezprawności zachowania Parlamentu skarżący powołuje się na:

- 1) naruszenie art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;
- 2) naruszenie art. 8 Karty praw podstawowych;
- 3) naruszenie art. 22 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych przyjętej w dniu 13 grudnia 2006 i ratyfikowanej przez Unię Europejską w dniu 23 grudnia 2010 r.;
- 4) naruszenie rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Construcción, Promociones e Instalaciones przeciwko OHIM — Copisa Proyectos y Mantenimientos Industriales (CPI COPISA INDUSTRIAL)

(Sprawa T-345/13)

(2013/C 245/18)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Construcción, Promociones e Instalaciones, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Seijo Veiguela i J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Copisa Proyectos y Mantenimientos Industriales, SL (L'Hospitalet de Llobregat, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie R 1935/2012-2, na mocy której dopuszczono do rejestracji słowno-graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 9 600 313 „CPI COPISA INDUSTRIAL” oraz obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej i w przypadku wstąpienia do postępowania — interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Copisa Proyectos y Mantenimientos Industriales, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „CPI COPISA INDUSTRIAL” dla usług z klasy 37 — zgłoszenie nr 9 600 313

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy zawierający elementy słowne „Cpi construcción promociones e instalaciones, s.a.” i wpisana do rejestru krajowego pod numerem 85 647 nazwa handlowa „Construcción, Promociones e Instalaciones, S.A. — C.P.I.” dla usług z klasy 37

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009;

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;

— Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji

(Sprawa T-346/13)

(2013/C 245/19)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias, X. Basakou i A. Vasilopoulou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/214/UE z dnia 2 maja 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 2436] (Dz.U. L 123, s. 11) w części, w której dotyczy ona Republiki Greckiej oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

W odniesieniu do korekt finansowych nałożonych w zaskarżonej decyzji wykonawczej Komisji z dnia 2 maja 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 2436] (Dz.U. L 123, s. 11) w części, w której decyzja ta nakłada na Republikę Grecką korektę finansową w wysokości ogółem 6 175 094,49 EUR z tytułu wydatków poniesionych przez Republiką Grecką w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, oś 2, 2007-2013, środki obszarowe w latach budżetowych 2009 i 2010 (lata przedstawienia wniosków 2008 i 2009) Republika Grecka przedstawia następujące zarzuty:

W pierwszym zarzucie Republika Grecka podnosi, że decyzji brakuje podstaw normatywnych i uzasadnienia w zakresie proponowanej korekty w stawce ryczałtowej wynoszącej 5 % zważywszy, że przeprowadzone na miejscu kontrole wszystkich podjętych zobowiązań nie zostały przeprowadzone na wszystkich działkach rolnych objętych wnioskami o pomoc w latach budżetowych istotnych dla celów dochodzenia.

W drugim zarzucie Republika Grecka podnosi, że decyzja dotycząca nałożenia korekty w stawce ryczałtowej 2 % ze względu na stwierdzenie ogólnych uchybień w zakresie identyfikowalności raportów z przeprowadzonych kontroli dla działań

rolnośrodowiskowych, z naruszeniem art. 28 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 796/2004 ⁽¹⁾, została wydana na podstawie błędów co do okoliczności faktycznych a w każdym razie bez uzasadnienia.

W trzecim zarzucie Republika Grecka twierdzi, że decyzji brakuje podstaw normatywnych i uzasadnienia w zakresie proponowanej korekty w stawce ryczałtowej wynoszącej 2 % w oddzielnych sektorach „Upraw ekologicznych” i „Ekologicznej hodowli zwierząt”, ponieważ oprócz dowiedzionych w ramach postępowania szczególnych kontroli dotyczących omawianych działań przeprowadzonych przez szczególne i autoryzowane organy kontroli, jednostka płatnicza była zobowiązana przeprowadzić swe własne kontrole.

W czwartym zarzucie Republika Grecka powołuje się na naruszenie zasady proporcjonalności w związku z zaproponowaną korektą w stawce ryczałtowej 5 %, ponieważ niektóre zobowiązania a zwłaszcza zobowiązania dotyczące używania nawozów, środków ochrony roślin, pestycydów lub innych związanych substancji są kontrolowane głównie wizualnie. Decyzja Komisji została uzasadniona w nieodpowiedni lub wręcz sprzeczny sposób.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 18)

2013/C 245/12	Sprawa T-3/12: Wyrok Sądu z dnia 10 lipca 2013 r. — Kreyenberg przeciwko OHIM — Commission (MEMBER OF €e euro experts) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy MEMBER OF €e euro experts — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Godło Unii i obszary jej działalności — Symbol euro — Artykuł 7 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	9
2013/C 245/13	Sprawa T-304/13 P: Odwołanie wniesione w dniu 31 maja 2013 r. przez Chrisa van der Aatę i in. od wyroku wydanego w dniu 21 marca 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-111/11 van der Aat i in. przeciwko Komisji	9
2013/C 245/14	Sprawa T-319/13: Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2013 r. — Elmaghraby i El Gzaerly przeciwko Radzie	12
2013/C 245/15	Sprawa T-335/13: Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2013 r. — BT Limited Belgian Branch przeciwko Komisji	12
2013/C 245/16	Sprawa T-340/13: Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2013 r — Federación Española de Hostelería przeciwko EACEA	13
2013/C 245/17	Sprawa T-343/13: Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2013 r. — CN przeciwko Parlamentowi ...	14
2013/C 245/18	Sprawa T-345/13: Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Construcción, Promociones e Instalaciones przeciwko OHIM — Copisa Proyectos y Mantenimientos Industriales (CPI COPISA INDUSTRIAL)	15
2013/C 245/19	Sprawa T-346/13: Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji	15

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL